

**Εθνική εορτή 28^{ης} Οκτωβρίου 1940: μια όμορφη
σχολική γιορτή διοργανώθηκε και πραγματοποιήθηκε
στο 5^ο Γενικό Λύκειο Τρικάλων, την Παρασκευή 27
Οκτωβρίου 2017.**

Η Ελλάδα στο πόλεμο του 1940 αντιστάθηκε όσο καμία άλλη χώρα, καθόρισε την πορεία του Β' Παγκόσμιου Πολέμου και αποτέλεσε παράδειγμα προς μίμηση θάρρους και αντοχής για τις επόμενες γενεές Ελλήνων, που σήμερα απολαμβάνουν την ειρήνη χάρις σε εκείνους που πολέμησαν και θυσιάστηκαν για να την εξασφαλίσουν.

Έχουν γραφεί πολλά εξυμνητικά κείμενα για το '40.

Πανηγυρικοί λόγοι, δοξαστικά ποιήματα και μυθιστορήματα από λόγιους. Αλλά και αφηγήματα, εξιστορήσεις και μελωδικά τραγούδια από λαϊκούς δημιουργούς.

Έχουν λεχθεί από σημαίνοντα ιστορικά πρόσωπα της εποχής εκείνης κολακευτικά λόγια για τους Έλληνες και την πρωτοφανή, ανέλπιστη αντίστασή τους στον Άξονα.

Έχουν σχεδιασθεί άπειρες γελοιογραφίες υμνητικές του ελληνικού θάρρους, απαξιωτικές του ιταλικού φρονήματος.

Έχουν συντεθεί άμπολλα τραγούδια και εμβατήρια, έχουν παιχθεί θεατρικά έργα και μονόλογοι για τον ανεπανάληπτο εκείνο αγώνα των Ελλήνων εναντίον των σιδερόφρακτων εισβολέων κατακτητών: των Ιταλών φασιστών και των Γερμανών ναζί.

...Μια, όχι πολύ γνωστή, πτυχή εκείνου του έπους παραμένει ο αντίκτυπός του στους θεωρούμενους μεν περιθωριακούς αλλά πολύ αγαπημένους στο λαό συνθέτες: τους ρεμπέτες. Στις αρχές του περασμένου αιώνα τα ρεμπέτικα αποτελούσαν άσματα των φτωχών συνοικιών των μεγάλων ελληνικών κέντρων. Στη, δε, διάρκεια του Πολέμου και της Κατοχής κυκλοφόρησαν πολλά υπέροχα αντιπολεμικά ρεμπέτικα. Μικρή επιλογή απ' αυτά συναποτέλεσε το αφιέρωμά μας στην εθνική επέτειο του 1940.

Σε κάθε πολεμικό μέτωπο του '40, μετρώντας τις ώρες με ρεμπέτικα και τις στιγμές που επιβιώνει ο έλληνας στρατιώτης με μελωδίες, αποκτάς ικανότητες υπεράνθρωπου όταν

αναλογίζεσαι το τι υπερασπίζεται: σπίτι, πατρίδα, οικογένεια, ιστορία, Ελλάδα. Όπως τα τραγουδάει ο ρεμπέτης:
«Το σπίτι μου λησμόνησα και κάθε μου σκοτούρα,
και σαν θεριό πολέμησα επάνω στη Κλεισούρα.
Τους όλμους δεν φοβήθηκα τα τάνκς και τα κανόνια, και μεσ’
στις μάχες ξέχασα τους πάγους και τα χιόνια.
Με θάρρος αγωνίζομαι γερά κι αντρειωμένα,
για μια Ελλάδα αθάνατη σαν το Εικοσιένα.
Θα μπω μπροστά περήφανος με γέλιο και μ’ ελπίδα,
και θα κρατήσω ελεύθερη την ένδοξη Πατρίδα».

Η Επέτειος της Μεγάλης Ελληνικής Αντίστασης στον εισβολέα το 1940 αισθητοποιήθηκε με τον καλύτερο τρόπο στο 5ο Γενικό Λύκειο Τρικάλων μέσα από κείμενα, αυθεντικές-ασπρόμαυρες φωτογραφίες εποχής, ζωγραφικούς πίνακες, παρουσιάσεις, αφηγήσεις, τραγούδια και αξέχαστες, παλιές ρεμπέτικες μελωδίες. Όλα τα δομικά στοιχεία της γιορτής μας μετέφεραν την ατμόσφαιρα των ηρωικών, σκληρών, πέτρινων μα συνάμα αναστάσιμων εκείνων χρόνων που το Ελληνικό Έθνος επανερχόταν με δόξα στο προσκήνιο της Ιστορίας. Επιμένοντας στο «είμαστε στο εμείς» που εμφατικά τονίζει τη σημασία της συνεργασίας, έτσι και οι αξιέπαινοι συντελεστές της γιορτής μας (κ. Αλεξανδρή Χαρίκλεια, φιλόλογος, Σταθόπουλος Γεώργιος, φυσικός, Τσικορδάνου Αικατερίνη, πληροφορικός και Γεωργόπουλος Ιωάννης, φυσικής αγωγής, μαθήτριες και μαθητές της χορωδίας, της ορχήστρας και της υπεύθυνης οργανωτικής μας ομάδας) απέδειξαν πως η συντονισμένη και αρμονική «συνέργεια» επιφέρει τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Η Διευθύντρια του 5^{ου} Γενικού Λυκείου Τρικάλων
Ηλιάδη Αμαλία, φιλόλογος-ιστορικός